



LA SETMANA DE VALENTÍ PUIG

# Moltes més biblio

"Pel que fa a la cultura, jo m'estimaria que els uns i els altres (PP i PSOE) fessin més aviat poca cosa: un grandios pla quinquennal de biblioteques, restauració urgent de patrimoni històric, una llei de fundacions i mecenatge que desgravi moltíssim, imaginació pels instituts Cervantes. És a dir, una política cultural que sigui subsidiària de la societat, però sobretot, moltes més biblioteques i molta menys faràndula de 'dinamització cultural."



Steve Forbes.

**Dilluns, 5.** Comencen les remors sobre les llistes de signatures il·lustres a favor de les candidatures electorals dels partits polítics. hi ha qui té por que ningú els busqui; d'altres voldrien firmar en dues o tres llistes; també conec un escriptor que posa preu a la seva signatura —per fer-li justícia he de dir que la factura no passaria de quatre xifres.

**Dimarts, 6.** Buchanan ha tret avantatge al senador Gramm al *caucus* poc significatiu de Luisiana, però els altres candidats esperen les primàries de Iowa i New Hampshire. Buchanan és conservador radical i proteccionista; Gramm vol representar l'ala dreta del republicanisme. A la convenció de San Diego, la designació del candidat republicà per les eleccions presidencials de novembre pot ser un espectacle de primera: ara guaita el multimilionari Steve Forbes, de la gran revista de negocis *Forbes*. Amb gran goig, la revista *Fortune* —en competició brutal amb *Forbes*— li fa un retrat ben saborós, per arribar a la conclusió que Steve Forbes només és candidat per vendre més exemplars de la seva revista i aconseguir més contractes de publicitat. La gran proposta de Forbes és l'impost horitzontal —"flat tax"—, tipus únic d'impost sobre la renda del 17%, a partir de 36.000, amb exempció total pels qui no arribin al mínim. Com a simplificació burocràtica colossal, Forbes eliminaria el sistema d'exempcions, l'impost sobre l'herència i sobre la renda de capital. En realitat, la *flat tax* és una vella idea dels republicans conservadors, re-



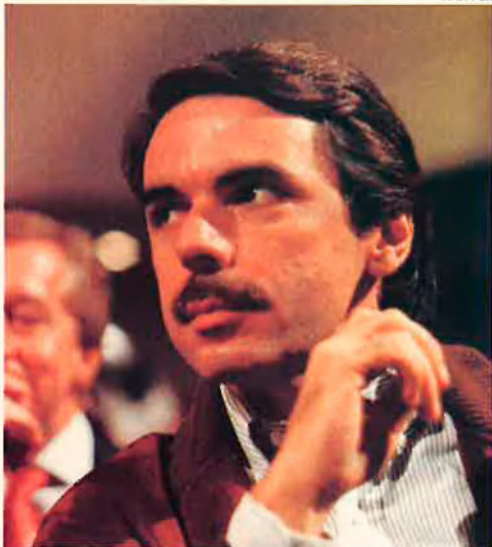
Ronald Reagan.

vifada no fa gaire pel congressista Dick Arme, un dels cervells de la nova majoria republicana. Ara per ara, Forbes va posant milions de dòlars a la campanya i té la complicitat dels periodistes que necessiten escriure sobre algú, però *Fortune* li treu pedaçons bruts de negocis immobiliaris, evasió fiscal a gran escala, capciositat informativa de *Forbes* i manca de programa en qüestions de política exterior, avortament o marginació social. De tota manera, m'estranya que la formidable Peggy Noonan —escriptora de discursos per Reagan— hagi fitxat per Steve Forbes si efectivament no té cap futur. Però també és cert que el pare de Steve, l'histriònic Malcolm, feia el que fos per vendre més exemplars de *Forbes*: alguns lectors d'EL TEMPS deuen recordar un presumpte idil·li del vell Forbes amb Liz Taylor. Steve no té cap experiència política, però fins i tot ha guanyat premis pels encerts de les seves prediccions econòmiques rigoroses. És, per ara, el candidat de Wall Street, el candidat pro-creixement econòmic abans de tot.

**Dimecres, 7.** De fet, la totalitat dels precandidats republicans han après alguna lliçó de Ronald Reagan, i fins i tot el candidat demòcrata —el president Clinton— reconeix que admira l'estil del "Gran Comunicador." Avui Reagan feia 85 anys, una mica més sord i malmès per la síndrome d'Alzheimer, amb el mateix nus de corbata, la claredat californiana al rostre i l'energia peculiar de Nancy demanant guerra cada dia. Li feien una festa

# esques i menys faràndula

RAFA GIL



**José María Aznar.**

a Los Angeles, però ell va quedar-se a casa. A la CNN, Larry King ostentava unes retranques de luxe per presentar aquesta nit un homenatge a Ronald Reagan, amb una notable nostàlgia republicano-conservadora i l'eco remot del "Happy days are here again". He vist la felicitació sempre elegant i patrícia de George Bush i la gran Barbara, Gerald Ford —pesat, com sempre—, una apergaminada Lady Bird Johnson, també una ajustada aportació de Clinton. Tot el lobby antiamericà de la vella Europa ja fa anys que vol enterrar Reagan sota una làpida de caricatura, però ell encara té temps per jugar al golf amb Bob Hope i per constatar que les seves idees retornen més que mai, d'Esteve Forbes a Buchanan.

**Dijous, 8.** Al primer volum de la seva obra completa, el professor Molas diu —l'any 1962— que *El món actual i el nostre país* de Josep M. Corredor és un llibre "massa adscrit als esquemes del pensament propugnats pel neo-capitalisme europeu". Vet aquí, a *sensu contrario*, una invitació a llegir de seguida els llibres de Corredor, com els escrits *De casa i d'Europa* (1971).

**Divendres, 9.** Veig dues enquestes amb cent intel·lectuals i artistes, sobre José M. Aznar i sobre Felipe González. És ben curiós que la majoria només s'interessin pel que farà un govern o l'altre per la cultura —el teatre, la pintura, el cinema—. És a dir, pel benefici directe que en treuran per ells, pel seu lobby corporativista. És la notòria incapacitat

RAFA GIL



**Felipe González.**

no ja per pensar el món, sinó per entendre i voler preveure la història. Importa més comprovar si el PP subvencionarà quatre grups teatrals que no saben ni recitar versos alexandrins que no quina actitud tindrà amb la moneda única europea, el terrorisme, l'OTAN i Rússia, la reforma de les pensions, el dèficit, el finançament autonòmic, el Marroc o l'eutanàsia. Pel que fa a la cultura, jo m'estimaria que els uns i els altres fessin més aviat poca cosa: un grandios pla quinquennal de biblioteques, restauració urgent de patrimoni històric, una llei de fundacions i mecenatge que desgravi moltíssim, imaginació pels instituts Cervantes. És a dir, una política cultural que sigui subsidiària de la societat, però sobretot, moltes més biblioteques i molta menys faràndula de "dinamització cultural". Si va de bo la reducció pressupostària al departament de cultura de la Generalitat de Catalunya, és previsible una renaixença literària, per manca de subvencions a la mediocritat.

**Valentí Puig**